

מפית לליל הסדר פסח תש"ע

קדוש

מקדשים על היין, שותים כוס ראשונה.

קדוש בליל הסדר חייב להיות אחרי צאת הכוכבים. בכוס זו מקיימים שתי מצוות - קדוש וכוס ראשונה.

בסוף הקדוש מברכים שהחיינו. צריך לכוון שהברכה תחול על הקטן ועל כל מצוות הלילה.

שותים את הכוס בהסבה לצד שמאל.

יין אדם עדיף מין לבן. יש סוכרים שאין לשותות מין ענבים, אלא דוקא יין, ויש סוכרים שמותר לשותות מין ענבים, ולדעת חלקם אף רצוי לשותות מין ענבים אם זה יותר אהוב על השותה מאשר יין.

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

ורחץ

נוטלים את הידים בלי ברכה.

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

כרפס

לוקחים ירק הנקרא כרפס, טובלים אותו במי מלח או בחמץ, ואוכלים אותו.

מברכים על הכרפס בורא פרי האדמה, ומכניסים להוציא גם את המרור בברכה הזאת. אוכלים פחות מפצת מהכרפס.

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

יחץ

נוטלים את המצה האמצעית (משולש המצות) ופורסים אותה לשניים.

את החצי הגדול מצניעים לאפיקומן, וכורכים אותו במפה זכר למה שכתוב "משארתם צררת בשמלתם".

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

מגיד

קוראים את ההגדה - מספרים ספור יציאת מצרים.

לפני קריאת ההגדה כוון או יאמר שרוצה לצאת ידי מצות ספור יציאת מצרים.

מגלים את המצות ומגביהים את הקערה לאמירת "הא לחמא עגא". אחרי אמירת "הא לחמא עגא" מוזנים כוס שניה.

לאחר קריאת ההגדה שותים כוס שניה בהסבה.

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

רחצה

נוטלים ידים לסעודה בברכה.

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

מוציא מצה

מברכים על המצה, ואוכלים את המצה.

נוטלים את המצות בידי ומברכים שתי ברכות - "המוציא לחם מן הארץ" ו"על אכילת מצה".

יש לאכול מצה שמורה 7 בשעור שני זיתים (אחד ל"המוציא" ואחד למצות מצה). (פזית = שעור אכילה של מצה. יש דעות שונות לגבי הגזל של פזית). מי שאינו יכול לאכול בשני זיתים של מצה יאכל פזית. 8

אוכלים את המצה בהסבה.

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

מרור

אוכלים מרור.

לוקחים פצת מרור, טובלים אותו בתרסת, מגערים תרסת מעליו ומברכים "על אכילת מרור".

את המרור אוכלים בלי הסבה. צריך ללעס את המרור ולא לבלועו בלי לעיסה.

בברכת פסח כשר ושמח
מנהל בית הספר
יצוות המורים

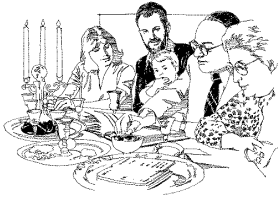

כּוֹרֶה

אוֹכְלִים מִצֶּה וּמְרֹר יַחַד.

לֹקְחִים מִהַמִּצֶּה הַשְּׁלִישִׁית (כְּצִית מִצֶּה), כּוֹרֵכִים אֶת הַמִּצֶּה עִם מְרֹר וְטוֹבְלִים אֶת הַמִּצֶּה וְאֶת הַמְרֹר בְּתַרְסָת (וַיֵּשׁ שְׁלֵא נוֹתְנִים בּוֹ).

□ □ □ □ □ □

שֶׁלֶחַן עוֹרֶה

אוֹכְלִים סְעוּדָה.

לֹא יֹאכַל יוֹתֵר מִדֵּי, מִכֵּיּוֹן שֶׁצָּרִיךְ לֵאכֹל עוֹד כְּצִית (אוּ שְׁנַיִם) מִצֶּה לְאַפִּיקוֹמָן.

□ □ □ □ □ □

צֶפּוֹן

אוֹכְלִים אֶת הָאַפִּיקוֹמָן.

לֹקְחִים מִהַמִּצֶּה שֶׁהֻצְגָה לִפְנֵי "מַגִּיד" וְאוֹכְלִים אוֹתָהּ בִּהְסָבָה לִפְנֵי תְּצוֹת הַלֵּילָה.

לְכַתְּחֻלָּה יֵשׁ לְהַשְׁתַּדֵּל לֵאכֹל שְׁנֵי כְּצִיתִים, אֶחָד זָכָר לִפְסָח, וְאֶחָד זָכָר לַמִּצֶּה שֶׁאֶכְלוּ עִם הַפֶּסַח. מִי שֶׁאֵינּוּ יָכוֹל לֵאכֹל כְּשְׁנֵי זֵיתִים שֶׁל מִצֶּה יֹאכַל אֶחָד.

□ □ □ □ □ □

בִּרְה

מְבָרְכִים בִּרְפַת הַמְּזוֹן.

מוֹנְגִים כּוֹס שְׁלִישִׁית, וּמְבָרְכִים עָלֶיהָ בִּרְכַת הַמְּזוֹן. שׁוֹתִים אֶת הַכּוֹס בִּהְסָבָה.

□ □ □ □ □ □

הֵלֵל

אוֹמְרִים אֶת הַהֵלֵל.

מוֹנְגִים כּוֹס רְבִיעִית לִפְנֵי הַהֵלֵל, וְשׁוֹתִים אֶת הַכּוֹס אַחֲרֵי הַהֵלֵל.

□ □ □ □ □ □

נִרְצָה

מִתְפַּלְלִים לֵה' שֶׁתְּפִלוֹתֵינוּ וּבִקְשׁוֹתֵינוּ בְּלִילָה זֶה יַעֲלוּ לְרָצוֹן לִפְנֵינוּ.